

REGLUGERÐ

um greiðslu bóta fyrir eignir skipverja á íslenskum skipum, sem eyðileggjast við sjóslys eða bruna.

1. gr.

Útgerðarmanni ber að greiða bætur fyrir eignir skipverja á íslenskum skipum, sem eyðileggjast við sjóslys eða bruna og greiðast bæturnar eftir eftirfarandi reglum.

2. gr.

Bæturnar skulu nema sannvirði eigna þeirra sem eyðilögðust, og þó aldrei fara fram úr upphæðum skv. reglugerð þessari, nema samið hafi verið um hærri bætur.

A. Á skipum í utanlandssiglingum, á flutninga- og farþegaskipum, 75 brúttótonn eða stærri, í innanlandssiglingum, svo og varðskipum ríkisins, björgunarskipum, dæluskipum og dýpkunarskipum:

I. Til skipstjóra	kr. 240.000
II. Til annarra yfirmanna, að meðtöldum brytum og fjar- skiptamönnum	kr. 227.000
III. Til annarra skipverja	kr. 214.000

B. Á togurum og öðrum fiskiskipum, 75 brúttótonn eða stærri í innanlandssiglingum og á veiðum:

I. Til skipstjóra	kr. 211.000
II. Til annarra yfirmanna, að meðtöldum brytum og fjar- skiptamönnum	kr. 199.000
III. Til annarra skipverja	kr. 189.000

C. Á fiskiskipum 18 - 75 brúttótonn í innanlandssiglingum og á veiðum:

I. Til yfirmanna	kr. 146.000
II. Til annarra skipverja	kr. 137.000
III. Á skipum 18 brúttótonn eða stærri, er skipverjar búa ekki í, til skipverja	kr. 73.000

Upphæðir skv. þessari grein skulu breytast skv. vísitölu neysluverðs. Grunnupphæðir miðast við vísitölu neysluverðs í mars 1999.

3. gr.

Nú hefur skipverji misst bækur, sjófræðiáhöld, smíðatöl eða annað slíkt, er hann þurfti að hafa á skipi til þess að geta innt þar af hendi starf sitt, og hann átti sjálfur að leggja sér til, og skal þá útgerðarmaður bæta honum þessar eignir, umfram bætur þær er um ræðir í 2. gr.

4. gr.

Nú er sá maður látinn sem átti eignir þær sem bæta skal og ganga þá bæturnar til bús hans eða erfingja. Skal er þannig stendur á greiða hámark bóta skv. 2. gr.

Sé sá sem eignirnar átti, hins vegar á lífi, skal honum skylt að gefa að viðlögðu drengskaparvottorði, skýrslu um muni þá, er hann hefur misst og sennilegt verð þeirra.

5. gr.

Reglugerð þessi sem sett er skv. 69. gr. sjómannalaga nr. 35/1985 með síðari breytingum öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli.

Jafnframt falla úr gildi reglur um greiðslur bóta fyrir eignir íslenskra skipverja, þær er farist hafa við sjóslys eða bruna nr. 31/1964.

Samgönguráðuneytinu, 19. mars 1999.

Halldór Blöndal.

Ragnhildur Hjaltadóttir.

REGLUGERÐ

**um úrræði til að bregðast við greiðsluvanda
vegna lána Íbúðalánasjóðs.**

I. KAFLI

Almenn ákvæði.

1. gr.

Gildissvið.

Reglugerð þessi tekur til úrræða Íbúðalánasjóðs til þess að bregðast við tímabundnum greiðsluvanda lántakenda vegna lána sem sjóðurinn hefur veitt og vegna lána sem veitt hafa verið í tíð eldri laga um Húsnæðisstofnun ríkisins og Íbúðalánasjóður hefur yfirtekið, sbr. 53. gr. laga nr. 44/1998, um húsnæðismál.

2. gr.

Orðskýringar.

Fjármálastofnun í reglugerð þessari merkir viðskiptabanki eða sparisjóður, sem Íbúðalánasjóður hefur gert samning við, sbr. 2. mgr. 11. gr. og 3. mgr. 18. laga um húsnæðismál. Um merkingu annarra orða samkvæmt reglugerð þessari fer eftir því sem segir í 2. gr. laga um húsnæðismál.

3. gr.

Úrræði.

Úrræði Íbúðalánasjóðs til þess að bregðast við greiðsluvanda geta verið fólgin í að veita skuldbreytingalán og/eða fresta greiðslum á lánum sjóðsins.

Lántakendur almennra lána skv. VI. kafla laga um húsnæðismál, viðbótarlána skv. VII. kafla sömu laga og lána sem Íbúðalánasjóður hefur yfirtekið, sbr. 1. gr., geta fengið skuldbreytingalán eða frestun á greiðslum. Heimilt er að beita þessum úrræðum saman.

Félög og félagasamtök sem fengið hafa lán til bygginga eða kaupa á íbúðum til leigu eiga eingöngu kost á frestun á greiðslum.

II. KAFLI

Almenn lán, viðbótarlán og lán samkvæmt eldri lögum.

4. gr.

Skilyrði.

Skilyrði greiðsluerfiðleikaaðstoðar eru eftirfarandi:

1. Að greiðsluerfiðleikar stafi af óvæntum tímabundnum erfiðleikum vegna veikinda, slysa, minni atvinnu, atvinnuleysi eða af öðrum ófyrirséðum atvikum.
2. Að aðrir lánardrotnar umsækjanda samþykki einnig að veita aðstoð vegna greiðsluerfiðleika ef þörf er talin á því.
3. Að greiðslubyrði umsækjanda samkvæmt greiðslumati sé umfram greiðslugetu.